JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 19den JANUARY, 1822. N. 3.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten;

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald:

1. Dat de gene welke op eenige publieke verkooping onroerende goederen, slaven, vaartuigen, of andere goederen mogt hebben gekocht, en niet terstond instaat zal zyn om, ingevolge de veil conditie, goede en sufficiente borgen ten genoegen van den Vendu meester te stellen, op verzoek van dien ambtenaar, van wege het Officie Fiscaal zal vermogen opgevat en ter Fiscalaat in zekerheid gebragt te worden; ten zy dat de Venduhouder, indien dezelve by de verkooping tegenwoordig zynde, zich met de aangebodene borgen zoude willen te vreden stellen of anderzins den Vendu meester van zyne verantwoordelykheid dienaangaande mogt ontheffen, het zy door aan den kooper tyd van borgstelling te verleenen, of op eenige andere wyze, in welk geval de apprehensie op den persoon van den kooper niet zal mogen plaats hebben, of wel dadelyk vervallen zal, indien hy reeds mogt zyn gearresteerd; edoch by aldien de Venduhouder by de verkooping niet present mogt zyn of, tegenwoordig zynde, zich met het borgstellen, niet verkiest in te laten, zoo zal de Vendu meester het aangekochte dadelyk voor rekening en risico van den in zekerheid gebragten kooper, die niet aan de veil conditie heeft kunnen voldoen, wederom opveilen en als naar gewoonte aan den meestbiedende verkoopen; blyvende de Venduhouder het regt behouden om de geledene schade op den gebrekigen kooper te verhalen, indien het wederom opgeveilde goed voor minder dan waarvoor hetzelve aan den eersten kooper was toegeslagen zal zyn verkocht geworden; terwyl daarentegen de daarop te vallene winst ten behoeve van dien kooper zal zyn.

2. Dat de gebrekige kooper zoo lang ter Fiscalaat zal gearresteerd blyven tot dat hy de schade door hem aan den verkooper veroorzaakt, met de daarop gevallene kosten, zal hebben betaald; of tot dat by den gewonen regter op de daaruit te ontstane procedures naar regten zal zyn beslist.

3. Dat ofschoon de Vendu meester het regt zal hebben om iemand overeenkomstig het 1ste lid dezer, wegens het niet kunnen stellen van borgen naar zyn genoegen, te doen arresteren, het nogtans aan den genen die deswegens gearresteerd wordt zal vrystaan om borgen de Judicio Sisti ten genoegen van den Raad Fiscaal te stellen, in welk geval zoo iemand niet zal vermogen te worden gearresteerd, of gearresteerd zynde, wederom zal moeten worden vrygesteld; tot dat de gewone regter daaromtrent zal hebben uitspraak gedaan; zullende de borgen, in geval van voortvlugtigheid van den gecautioneerden, waardoor dezelve niet in hechtenis zoude kunnen worden gebragt wanneer zulks door den regter mogt bevonden worden te behooren, als dan verantwoordelyk wezen voor de betaling van al dat gene, waartoe de gecautioneerde zelf gehouden zal zyn.

Aldus gearresteerd in onze Raads Vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 18den December 1821, het negende jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 15den January 1822.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

VAN DE SPAANSCHE KUST.

In een onzer vorige dagbladen hebben wy een omstandig verhaal gegeven der militaire gebeurtenissen in Venezuela in de maand van Mei en Juny, aangaande de vernietiging van het Spaansche gouvernement, en welker nauwkeurigheid wy sedert dien tyd, door een ooggetuige, verzekerd zyn geworden. Een heer onlangs van de kust aangekomen, heeft ons met het vervolg van dat verhaal begunstigd, welke wy thans aan onze lezers voorleggen; want schoon de voornaamste daadzaken reeds aan het publiek bekend zyn, en den veldtogt aan de kust als geëindigd kan beschouwd worden, geven de omstandigheden, van hetzelve een genoegzaam overzigt op de verrigtingen van beide strydende partyen, en kunnen niet onbelangryk voor onze lezers zyn.

Generaal Morales in het bezit van Caracas zynde, vaardigde kolonel Pereyra met 1000 man af om Bermudes natezetten, die zich in de Rodeo, eene engte aan de andere zyde van Guatire, welke op den grooten weg valt verschanste.—Pereyra vond zynen tegenparty te sterk om hem aldaar met eenig vooruitzigt van overwinning aantevallen; hy vergenoegde zich dierhalve om slechts zyne bewegingen gade te slaan. Op den 30sten van Mei trok Morales op met het overschot zyner krygsmagt naar Valencia, om zich met La Torres te vereenigen, die toen zyne positie genomen had in de vlaktens van Carabobo. Eenige weinige dagen verliepen te Caracas in werkeloosheid. Op den 8sten Juny werd kapitein Abey, die over een Spaansche kolonne van 500 man van St. Lucia bevel voerde, door de Patriotten aangevallen; maar het gelukte hem om deze na een hevig stryden, waarin hy gewond werd, te verslaan. Waarop generaal Bermudes met byna zyne geheele magt naar St. Lucia optrok, alwaar hy de Spanjaarden overraste, en versloeg met een groot verlies.—Op den 13den Juny sneuvelde kommandant Gonzales. Pereyra volgde Bermudes om met hem een algemeenen veldslag te leveren; maar door deze beweging bleef den weg naar Caracas open. Op den 18den trokken een klein getal patriotten, welke Bermudes in de Rodeo gelaten had, tegen Petares op, alwaar zy in den nacht binnen kwamen. Eenige schermutselingen hadden plaats tusschen hen en eene kompagnie Spanjaarden, die geplaatst waren op eene plaats genaamd Los Dos Caminos, eenige mylen van Caracas gelegen. De laatste niet versterkt geworden zynde, brak op naar de hoofdstad, waar zy vernamen dat de civile en militaire gouverneur dapperlyk de vlugt naar de Ajqotas genomen had, zoo dra als de eerste schoten op eenen afstand gehoord werden; en zy konden niets doen dan hem aldaar te volgen, zoo dat Caracas voor de tweede maal door het Spaansche gezag verlaten was. De natioale militie bestaande uit eenige kooplieden en winkeliers, met hunnen dapperen generaal (een koopman te Caracas,) door de militaire geestdrift vervuld zynde, verwachtten grooten roem te behalen; doch gingen allengskens uit een naar mate dat het gevaar grooter werd, en sloegen op den weg naar La Guayra, met hunnen dapperen bevelhebber aan het hoofd, die op zynen aankomst schrik en ontroering onder de inwoners verspreidde, hetgeen het gevolg had, dat een ieder zich aan boord der schepen begaf, welke twee dagen naderhand naar Puerto Cabello vertrokken. Caracas zoude toen aan het grootste gevaar blootgesteld zyn geworden, was het niet voor de standvastigheid en moed, met welke de Cabildo en voornamelyk de alcalde Don Vicente Sarria, die met vele andere Spanjaarden achter bleven, zich by deze gelegenheid gedroegen. Het voornaamste wachthuis werd verlaten gevonden, welke door de militie wegloopers bezet was, die hunne marktplaatsen geladen lieten, welke de gouverneur zelve bevolen had om in eene veilige plaats te stellen. Het gepeupel bleef in stilte, verwachtende de weder verschyning van Morales, [illegible] Op den 20sten ontving men afgevaardigden van Petegra te Baruta, het bestuur raadende om de hoofdstad te beschermen; dien ten gevolge nam hy zyne positie in Savanna Grande. Maar kort daarna werd het bekend dat Bermudes met eene grootere magt naar Caracas voortrekte, hetwelke Pereyra misleidde, zoo dat hy zich op de Calvario, een heuvel welke over de stad aan de west zyde ligt, plaatste. Men had angstiglyk gehoopt en alles werd aangewend om den kolonel te bewegen om een gevegt in de straten van Caracas voortekomen, doch alles was vruchteloos, Bermudes trok er des morgens op den 23sten Juny met zyne troepen binnen en alle de inwoners sloten zich in hunne woningen op. Terstond naderhand hoorde men het musketten vuur, en men zag de patriotten op den heuvel klimmen, maar toen beval Pereyra zyne soldaten om bajonet te vellen, die op de eerste aanvielen en verstrooiden hen in alle rigtingen.—Het gevegt werd algemeen in de straten, en hetzelve heeft byna onder half uur geduurd, wanneer de overwinning zich aan de kant der Spanjaarden beslistte. De Patriotten leeden een zwaar verlies, verloren byna 300 krygsgevangen, waaronder 5 officieren. Aan beide zyde sneuvelden omtrent 20 mannen. De straten welke op den weg naar Chacao leiden, waren met geweren bestrooid; 500 werden op den volgenden dag opgeraapt benevens 2 veldstukken en 16 ammunitie kisten. Pereyra vervolgde hen tot op Petare, en maakte zich gereed om zyne overwinning te vervolgen, toen de tyding van den neerlaag der Spanjaarden te Carabobo aankwam. Hy vertoefde eenige weinige dagen te Caracas, en nam toen den weg naar Carajaca aan de kust, in verwachting dat men hem van Puerto Cabello vaartuigen zoude toezenden, om hem en zyne troepen aftehalen, daar er geen ander weg voor hem open bleef; maar na eenen vermoeyende marsch, *geheel door den opperbevelhebber verlaten, om voor zich zelven te zorgen*, kon hy slechts met moeite La Guayra bereiken, en nagezeten door eene divisie der troepen van Bolivar, die van Valencia kwam. Hier bleef hem geen uitkomst over, dan om te kapituleeren, welke in de voordeeligste termen met hem gedaan werd. Hem is toegestaan geworden om zich met zoodanige zyner troepen, die hem zouden willen volgen, aan boord van een eskader van Fransche schepen, welke eenige dagen te voren te La Guayra aangekomen was in te schepen, zich verpligtende om niet weder in dien oorlog te dienen.

Het geheele land viel in de handen der Patriotten, die onverwyld in alle plaatsen hunne gouvernementen daarstelden, en de gebeurtenissen vierden met groote vreugdebedryven. De President Bolivar, vergezeld door generaal Paez kwam in den nacht van den 29sten te Caracas geheel alleen, en op den volgenden morgen ontvingen zy de gelukwenschingen der inwoners,

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal er geene vaste verordeningen en voorbehoedsmiddelen omtrent de ontlading en inscheping, vervoer en bewaring van buskruid in deze kolonie bestaan, waardoor zeer nadeelige gevolgen, uit onvoorzigtigheid of gebrek aan genoegzame voorzorgen dienaangaande, kunnen ontstaan.

En daaromtrent door gepaste en doelmatige bepalingen willende voorzien.

Is goedgevonden en besloten het volgende te bepalen, zoo als bepaald wordt bÿ deze:

1. Alle koopvaardÿ schepen en vaartuigen die binnen deze haven aankomen en meer dan een honderd en vÿftig ponden buskruid aan boord mogten hebben, zullen niet vermogen voor het Fort Amsterdam, noch voor de stad of eenige der timmerwerven te liggen, maar bÿ hun arrivement terstond moeten doorzeilen, tot aan den ingang van het schottegat, om aldaar te blÿven liggen, tot dat het aangebragte kruid zal zÿn ontscheept. Zullende tot dien tÿd toe geen vuur op eenig dusdanig vaartuig mogen gehouden, of aldaar tabak gerookt worden.

2. De loods zal bÿ zÿne aankomst op eenig aankomend koopvaardÿ vaartuig, van den schipper deszelven vernemen of er meer dan een honderd en vÿftig ponden buskruid in het zelve geladen is, en in dat geval zal hÿ het vaartuig tot aan de bÿ Art. 1. vermelde plaats in de haven moeten brengen.

3. Indien eenig vaartuig, aanboord hebbende meer dan een honderd en vÿftig ponden buskruid, na zons ondergang binnen zeilt, zal de schipper aan den kommandant van de wacht op het Fort Amsterdam, daarvan moeten kennis geven; waarop de gemelde kommandant den schipper van zoodanig vaartuig zal kunnen gelasten, om tot den volgenden morgen zoo veel mogelÿk van de kaai af te leggen en zelfs tot midden in de haven, indien de kwantiteit buskruid aan boord des vaartuigs zoo groot mogt zÿn om de laatste voorzorg geraden te maken.

4. Niemand zal vermogen eenig buskruid boven de kwantiteit van vÿf ponden van de eene naar de andere plaats op dit eiland te vervoeren of verzenden, zonder dat het geschiede in een digt gekuipt tonnetje, het welk nogtans niet meer dan vÿf en twintig ponden zal mogen bevatten. Indien men echter meer dan vÿf en twintig ponden buskruid te gelÿk zal willen transporteren, vervoeren of verzenden van de eene naar de andere plaats op dit eiland, zal er daartoe vooraf het speciaal consent van den Gouverneur moeten worden verzocht, en de gene die dusdanig transport, vervoer of verzending laat doen, zal zich naaukeurig moeten gedragen aan de bepalingen die dienaangaande door den Gouverneur zullen worden voorgeschreven; alles op verbeurte eener boete van vÿf honderd pezos van achten.

5. Alle op dit eiland ingevoerd wordend buskruid, vuur en blanke wapenen zullen in een der Rÿksmagazÿnen moeten worden opgeslagen en bewaard, onverminderd de bevoegdheid aan kooplieden, winkeliers of makers van vuurwerken, om niet meer dan vÿftig ponden in hunne pakhuizen, winkels of huizen op eene veilige plaats onder goede voorzorg te houden; op verbeurte eener boete van vÿf honderd pezos van achten.

6. Vuurwerkmaker zullen niet vermogen vuurwerken binnen de Willem-Stad te maken, op pœne van in eene boete van vÿf honderd pezos van achten te zullen vervallen.

7. De verkoopers van buskruid, en makers van vuurwerk welke tot vÿftig ponden buskruid in hunne pakhuizen, winkels of woningen mogen houden, zullen daartoe met schriftelÿk consent van het Officie Fiskaal moeten voorzien zÿn, hetwelk jaarlÿks zal moeten worden vernieuwd. Alle andere partikuliere personen mogen niet meer dan vÿf ponden buskruid in hunne woningen houden.

8. Alle verkoopers van buskruid en makers van vuurwerk zullen ten allen tÿde moeten gedoogen, dat hunne pakhuizen, winkels of huizen door den Raad-Fiskaal zelven worden onderzocht en gevisiteerd, ten einde na te gaan, of zÿ meer buskruid hebben dan zÿ vermogen te houden.

9. Het transport, vervoer, inscheping of ontlading van eenig kwantiteit buskruid boven vÿf en twintig ponden zal onder het opzigt van den Magazÿn meester der artillerie moeten geschieden, welke te dien einde met alle behoedzaamheid zal te werk gaan, overeenkomstig de bepalingen door den Gouverneur deswegens te maken.

10. Bÿ het vervoer, inschepen of ontladen van buskruid zal er van het vaartuig in het welk de inscheping of waaruit de ontlading geschiedt eene witte vlag waarin het woord buskruid met zwarte letteren zal staan, zoo als in de artillerie magazÿnes alhier gebruikt wordt, van den mast moeten waaÿen; en op de pont, boot, of ander dergelÿk vaartuig waarmede het transport wordt gedaan, zal er ook eene dusdanige vlag worden opgestoken, tot waarschouwing van het publiek, op dat een ieder op zÿne hoede moge zÿn

11. De Magazÿn meester der artillerie verantwoordelÿk zÿnde voor de goede orde in het vervoeren van buskruid en ook voor de behoedmiddelen die daaromtrent moeten in acht genomen en werkstellig gemaakt worden, zoo zullen de eigenaren en verdere daarbÿ belanghebbende personen, gelÿk ook alle de genen die daaraan werken, zich moeten onderwerpen aan de maatregelen die de voornoemde Magazÿn meester dienaangaande, naar luid dezer wet en verdere door den Gouverneur te makene bepalingen, zal voorschrÿven en doen ten uitvoer brengen.

12. Geene inscheping van buskruid zal er mogen plaats hebben, dan ten zelven dage van het vertrek van het vaartuig waarin het zal worden uitgevoerd, zullende de vaartuigen waarin buskruid mogt zÿn ingeladen niet buiten de hoogste noodzakelÿkheid in de haven mogen vernachtend daarom zal de inscheping van het buskrui; vroegtÿdig genoeg aanvang moeten nemen op dat zulks bÿ tÿds geëffectueerd zÿnde, het vaartuig dienzelfden dag zoude kunnen uitzeilen.

13. Geen buskruid, vuur of blanke wapenen van partikulieren, buiten schriftelÿk consent van den Gouverneur in s'Rÿks magazÿnen zullende ontvangen of daaruit aan de eigenaren uitgeleverd wordende, zoo zullen de genen die eenig buskruid, vuur of blanke wapenen in s'Rÿks magazÿnen willen doen opslaan of daaruit terug nemen het noodig consent daartoe van den Gouverneur moeten verzoeken, en bÿ het verkrÿgen daarvan hetzelve aan den Magazÿn meester der artillerie moeten ter hand stellen.

14. Op alle plaatsen langs welke eenig transport van buskruid moet passeren, zal alle vuur moeten worden uitgedoofd en voorts zoodanige andere maatregelen worden genomen als er tot afwending van gevaar en voorkoming van ongelukken, overeenkomstig de omstandigheden, zullen bevonden worden te vereischen.

15. Bÿ het transporteren van buskruid op de haven, door de stad of op eenig ander gedeelte des eilands, buiten de Forten en militaire jurisdictien, zal daar van aan den Raad-Fiscaal moeten worden kennis gegeven, met verzoek tot het stellen van de noodige orders van behoedzaamheid.

16. Bÿ het transport van buskruid te land met wagens, karren en dergelÿke, zal er, om dezelfde redenen als in de 10de afdeeling dezer zÿn uitgedrukt, op iederen wagen of kar eene witte vlag, met het woord buskruid in het zwart, zoo als in Art. 10 is vermeld, moeten worden opgestoken.

17. Voor elke overtreding van eenige der hiervoren gemaakte bepalingen waaromtrent geene boete reeds bepaald is, zal de overtreder of overtreders ieder verbeuren eene boete van een honderd tot vÿf honderd pezos van achten zoo als de regter in goede justitie zal bevinden te behooren.

18. De boeten hierin vermeld zullen zÿn ten behoeve van de koloniale kas, den Raad-Fiscaal en den aanbrenger, ieder een derde gedeelte daarvan.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Januarÿ 1822, het Negende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 15den der voormelde maand Januarÿ 1822.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary den 18den January 1822.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er ter Gouvernements Secretary twee brieven zakken zullen worden opgemaakt om, afzonderlyk, met de Nederlandsche Schepen de Alberta Jacoba, en Maria en Jacoba, naar het Moederland verzonden te worden; zullende de brievenzak om met het eerstgenoemde schip te vertrekken op Maandag den 21sten dezer, des morgens te 7 ure, en de andere om met het laatstgenoemde schip verzonden te worden, op aanstaanden Vrydag, den 25sten daaropvolgende, des nadenmiddags om drie uren gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris.

W. W. DUYCKINCK.

Fiscaal's Kantoor, den 18den January 1822.

DE ondergeteekende, als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 17den January 1822.

FRANS ROJER, DANIEL BEEVERS, EN HELENA BOR, in qualiteit als Testamentaire Executeuren en Executrice over den Boedel en Nalatenschap van wylen vrouwe Weduwe van den Ed. Heer Abraham Bor, zullen op Maandag den 28sten dezer maand by publieke opveiling doen verkoopen, Twee Huizen en Erven staande en gelegen in Willem Stad, het eene naast de Curaçaosche Hotel, in de Heere Straat, en het andere op de hoek van de Heere en Breede Straten, benevens eenige Meubelen en eene party gemaakt Goud en Zilver Werk. De konditien zullen by de verkoping in het laatst gemelde Huis, worden bekent gemaakt.

Tevens wordt by deze geadverteerd: dat ingeval er rechtmatige pretentien mogen zyn wegens eenige zedert ruim verlopen jaren verpande goederen, gemaakt Goud of Zilver Werk, nogtydig en deugdelyke daarvan melding en juiste opgaven te doen; zullende by gebreke van dien alle de oude pande als nu aan den Boedel behoorende, ook publiek worden verkogt.

EDELMOEDIGE DAAD.

Op den 13den January 1822 des nademiddags begerig zynde myne zwagers welke aan my gezegd was in eene pont waren, te zien, nam ik ondergeteekende met twee van myne kinderen en de stiefzoon van kapitein Bolwigh een kano, ten einde naar gezegde pont te varen; dan echter by onze aankomst aldaar, bevond ik dat in dezelve niet myn zwagers, maar de zoon van de voormalige schout Groos, genaamd Valentyn Groos, was; waarop terug keerde naar de plaats van waar ik vertrokken was; alwaar een zeil en nog twee myner zoons mede in nam, (daar gemelde zoons my verzekerde te kunnen zwemmen) en alstoen weder naar meergemelde pont vertrok; alwaar gearriveerd zynde, de kano omverre sloeg en ik met myn vier kinderen en de stiefzoon van kapitein Bolwig met de dood worstelende en schreeuwende om hulp, het welk geweigerd wierd te verleenen door gemelde Valentyn Groos, welke echter het eerst by het geval was; hetwelk echter door drie in eene andere kano zynde personen welke nog verre af was wierdt bewerkstelligd, door ons dadelyk de nodige help te verleenen, en ons allen te redden.

Deze edelmoedige daad door my begrepen wordende, geenzins onbeloond te kunnen laten, zoo bood ik ieder hunner een Johannis aan; hetwelk wierd geweigerd; en daar ik dus my verplicht achtte deeze daad het edeldenkend publiek te moeten bekend maken, en wil voornamelyk de namen van hun welke dezelve hebben verricht, zyn deze de volgende:

Karel Martis, Neger, Eigenaar der kano.
Juan Martha, Mulat.
Martin Clara, Neger.

C. MEYER.

Den 11den January 1822.

DIRECTEUREN van het Fonds ter vernietiging der afgekeurde Johannes-en berigten aan de houders van Bewyzen van 20 Johannessen, dat dezelve ten Kantore van het Fonds worden ingewisseld, zynde er reeds in alles aan Papieren Bewyzen door het Fonds vernietigd eene Som van Ps. 33,075. — „ — „

Uit naam van Directeuren voornoemd,

FERGUSON, Boekhouder.

January 18, 1822.

THE undersigned being about to leave this island in the course of a few days, requests that all persons having any demands against him, will be pleased to present the same, at his house in Otrabanda, for liquidation.

J. SANTANA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

14.	bark	Leonora, Vrolyk,	Spaansche kust
	brik	Abeona, Folger,	New York
	golet	Christina, Sampe,	Aruba
	——	Eliza, Servo,	Spaansche kust
	——	Allegate, Allen,	St. Domingo en Spaansche kust
15.	——	Roseboom, Nieuwkerk,	Aruba
	——	Venus, Arends,	ditto
16.	——	Maria Louisa, Boudewyn,	ditto
	bark	Leonora, Vrolyk,	Spaansche kust
	golet	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba
	——	Beauty, Markantonie,	ditto
17.	——	John, Brown,	Newburyport
	——	Anna, Belwigh,	Hayti
18	——	Sophia, Neuman,	Spaansche kust
	bark	El Carmen, Pali,	Bonaire
	golet	Regulus, Marino,	Spaansche kust

UITGEKLAARD—JANUARY.

12.	bark	Leonora, Vrolyk,	Spaansche kust
	golet	Jacoba, Craane	Cuba
	brik	Fanny, Baker.	New York
14.	golet	Maria, Jansen,	Spaansche kust
	bark	Leonora, Vrolyk,	ditto
	golet	Drie Zusters, Peron,	ditto
	bark	De Hoop, Ross,	St. Thomas
15.	bark	Merkurius, Schmuch,	St. Croix
	——	Industrie, Nicolaas,	Puerto Cabello
16.	golet	Essex, Hill,	Salem
	——	Samana, Rosendal,	St. Thomas
	bark	Diana, Ricardo,	ditto
	brik	Eliza, Waring,	New York
	golet	Cleantis, Martis,	Spaansche kust
17.	golet	Twee Zusters, Bareth,	Jamaica

Op Zaturdag nademiddag vertrok Z. B. M. brik Suriname, van 18 stukken, kapt. Godfrey, naar de kust en Jamaika.

Op Maandag morgen vertrok Z. D. M. korvet Diana, van 20 stukken, kapt. Krieger, naar La Guayra en St. Thomas. Toen de Diana deze haven verliet vuurde dezelve een salut, welke op de gewone wyze beantwoord werd.

Op Zondag zeilden twee brikken en vier schoeners windwaards van dit eiland. Men denkt dat dezelven, de vaartuigen zyn, waaruit de expeditie van generaal La Torre bestond, welke wy te voren meldden, te Los Taques te zyn geland.

Er zyn berigten alhier in omloop dat Coro ten andermale van meester veranderd en thans in het bezit der koningsgezinden is.

De Zweedsche schoener brik Alexander, S. Basil, van Jamaika naar dit eiland bestemd kwam den 6den dezer te Aruba aan. Op den 20sten ll. ter hoogte van Kaap Tiburon, ontmoette zy den Patriotschen kruizer Josefa, kapitein Mackenzie, en werd van dat vaartuig aan boord geklampt. De lading van de Alexander bestond voornamelyk uit drooge goederen en andere koopwaren; en onder het voorwendsel dat de lading Spaansche eigendom was, is het geheel aan boord van de Josefa overgescheept, het eigendom van een passagier alleen is ontzien geworden, als ook hare kabels, ankers, en provisien, latende aan boord alleen een vat ryst, een zak beschuit, een half vat varkensvleesch en eenig mais; zelf namen zy de bier en wynglazen uit de kajuit. Een passagier genaamd Robert Louis, een inboorling van dit eiland, berigt dat zyn eigendom aan boord der Alexander beliep omtrent zestien honderd dollers, en insgelyks weggenomen werd, de bevelhebber der Josefa berigtte dat zyn gouvernement het kon terug elsschen. Drie Spaansche heeren werden als gevangen aan boord der Josefa overgevoerd. Na de Alexander zes dagen opgehouden te hebben, was het haar toegestaan te vertrekken. Het voornemen van deszelfs schipper was om weer naar Jamaika optewerken, doch zy werden door den kapitein van de Josefa geinformeerd, dat als hy dezelve ontmoette terwyl zy een anderen koers waren dan Curaçao, dat hy dan alle personen aan boord zou nemen en het vaartuig doen zinken. Ter byvoeging van het voorgaande zyn wy onderrigt geworden dat er een groot getal brieven aan boord waren, op velen van welke het Engelsche post merk stond, geaddresseerd aan eenige inwoners van dit eiland, deze werden allen aan boord der Josefa genomen, met eenige paketten Couranten, welke niet terug gegeven zyn.

Gisteren morgen omstreeks twee uren, sneed een kaper onder Columbiaansche vlag uit Caracas Baai de Spaansche schoeners Esperanza en Fortuna, welke aldaar op Donderdag van Puerto Cabello aangekomen waren, vele schoten werden gevuurd van het Fort Caracas-Baai op de boten van den kaper, maar derzelver uitwerksel is niet bekend, wyl het dien tyd donker was, waar door het hun gelukte de beide vaartuigen weg te voeren. Het grootste gedeelte van het scheepsvolk sprong over boord en zwommen naar de wal. Het is te bejammeren dat de beide oorlogs vaartuigen op deze station, thans reparatien ondergaan. De Zwaluw zal evenwel binnen een paar dagen gereed zyn om ter zee te steken en onze kusten te beveiligen.

Een brief van Santa Martha gedagteekend den 15den December, behelst het belangryke berigt dat de geheele landengte van Panama op den 28sten November, deszelfs onafhankelykheid van Spanje verklaard heeft. Generaal Cruz Murgeon had zich te Panama ingescheept om eene vereeniging te bewerken met de Spaansche magt in Quito, te gelyktydig een aanval op Guayaquil te doen; het volk deed voordeel van zyne afwezigheid om zich vry te verklaren; deze tyding was van Porto Bello ontvangen te Carthagena op den 11den December, door Z. B. M. fregat Tribunal.

Aan den Uitgever van de Curacaosche Courant.

MYN HEER'

"Wanneer de laster U doet zuchten,
"Zoo strekk' U dit tot troost in 't leed:
"Het zyn meestal de beste vruchten,
"Die bloot staan aan der wespen beet."

Niettegenstaande er onder alle karakters, die men in de wereld ontmoet, geen is, dat afschuwelyker, en voor de maatschappy verderfelyker kan gerekend worden, dan dat van eenen lasteraar, worden er Helaas! maar al te dikwyls velen dier monsters gevonden, welker geesten alleen geschikt schynen te zyn, tot het vormen van kwaadaardige ontwerpen, en tot het beramen der schandelykste plannen, die de eer, en den goeden naam van vele brave en deugdzame menschen, in een kwaad daglicht stellen, zoo niet geheel en al schenden. Verdienen zulke ellendelingen de verontwaardiging en verachting van alle weldenkende menschen niet? zyn zy niet onwaardig den naam van mensch te dragen? de verbeeldings kracht is niet sterk genoeg om zulk eenen booswicht met het eigen aardig koloriet aftemalen; hy is gevaarlyker voor het menschdom dan de openbare boosdoeners, wyl dezulken betrapt zynde, hunne welverdiende straf ontvangen; maar de lasteraar schuiffelt als de slang, hy verbergt zich onder het gewaad der Engelen, en van binnen woont de Satan, die slechts naar eene gelegenheid loert om kwaad te verrigten.

Pylades had aan Orestes, nimmer sterkere verzekering van vriendschap kunnen geven, dan de lasteraar aan hem geeft, dien hy als het voorwerp zyner lasteringen gekozen heeft: met den gekunstelden lach, der geveinsde vriendelykheid vertoont hy zich. en stelt alle pogingen in het werk om het vertrouwen van den niets kwaads vermoedenden in te winnen, daar hy naauwelyks zyn huis verlaat, of reeds belastert hy den onschuldigen, van wien hy blyken van vriendschap ontvangen heeft.

Ieder eerlyk mensch, stelt zulk eenen hoogen prys op eenen goeden naam, als op het leven zelf; ja somtyds schat hy zyne eer ver boven zyn leven; kan men dan denken, dat zy die de eer, en den goeden naam heimelyk aanranden, het leven sparen zouden, indien zy daartegen even geheim en straffeloos konden te werk gaan? de lasteraars konnen dus als moordenaars in hunne harten worden beschouwt; en verdienen alle verachting en verfoeying welken door zulk eene gruwelyke misdaad opgewekt worden.

Ik geloof echter Myn Heer de Uitgever, dat de deugd alleen, de zekerste weg is, tot de eenige troost, tegen alle folteringen van den laster. Het schoonste dat Plato gezegd heeft, is het antwoord dat hy gaf, toen men hem zeide: dat zyne vyanden zeer ten zynen nadeele spraken, [illegible] zoo leven, dat niemand hen gelooven zal.

Gelukkig hy, die in alle omstandigheden des levens, eenvormig, regtvaardig, en bestendig is! die voor de deugd pal staat gelyk eene onwrikbare rots, tegen welke de woede der verbolgene baren niets vermag! Hy ziet de sterkste pogingen van den storm, door nyd en kwaadaardigheid opgewekt, met onvertsaagde oogen aan, en lacht over de zwakheid der wapenen, waarmede men hem bestrydt.

S.

Curaçao den 18den January 1822.

LONDEN,

Den 3den Nov.—Een groote hertenjagt had gedurende s'konings bezoek te Hanover plaats, waar hy tegenwoordig was. Vyf en dertig slagtoffers vielen zonder eenigen tegenstand te bieden.

De deputatie der staten van het koningryk Hanover waren op den 14den Oct. aan den koning voorgesteld.

Een brief van Constantinopel meldt: dat het moorden aldaar als nog aanhoudt, maar op eene andere wyze. De Grieken uit Moldavien, Wallachien, en de dorpen in den ontrok van Constantinopel, vreedzame menschen waar tegen men niets in te brengen heeft, en in het algemeen landlieden, worden aldaar gebragt, door de Turken als zamenzweerders beschuldigd en door de beulen door alle de wyken der stad omgevoerd.

Ingevolge eenige berigten, bedraagt de krygsmagt der Grieken op 28,000 man, van welke bezwaarlyk 10,000 man wel gewapend kunnen zyn. De veld oversten berekenen het geheel hunner troepen op 80,000.

SPANJE.

De tydingen uit Madrid zyn tot den 8sten October, en uit Barcelona tot den 1sten.

De Cortes zyn gedurig bezig met het belangryke plan der nieuwe afdeeling van het Spaansche grondgebied te beramen.

Alle voorzorg wordt genomen, om de invoering der koorts in de hoofdstad voortekomen.— De strikste maatregels zyn aan de poorten daar gesteld, om voortekomen, dat eenige personen of goederen in de stad te laten zonder het naauwkeurigste onderzoek van hunne paspoorten, &c.

Het volgende is een berigt der sterfgevallen aan de koorts den 29sten September, te Barcelona, Barcelonetta, en het hospitaal van de Seminary:—

Sept.	blyvende.	toevallen.	hersteld.	overleden.
25	400	120	13	76
26	431	118	26	62
27	561	69	13	62
28	455 waarvan 114 hersteld zyd.			

De tydingen uit deze rampzalige plaats door de Fransche nieuwspapieren, zyn verscheidene dagen later. De woede van de koorts was zoo danig, dat in drie dagen (den 3den, 4den, en 5den October) 1000 personen overleden. Geheele dagen had men nodig om de lyken weg te brengen. Elk huis was eene plaats van wanhoop en droefheid. De gezaghebbenden hebben besloten dat de inwoners van Barcelona de stad zouden verlaten, om zich in de nabuurschap neder te zetten. Het schynt dat de kinderen onder de 12 jaren, niets van den invloed der besmetting gevoelden; maar de meeste derzelven beroofd zynde van hunne ouders, waren in den staat van de grootste ellende, en hadden slechts toevlugt by het gouvernement om onderstand. De woede der koorts is steeds schrikkelyker te Tortosa, alwaar alle de menschen overleden zyn. Ter byvoege van het schrikkelyke schouwspel meldt men, dat de levensmiddelen te Barcelona schaars beginnen te worden.

Er is een order door het Spaansche gouvernement aan graaf de Revillagigedo, afgezant te Lissabon, in de hoedanigheid van buitengewone ambassadeur afgevaardigd, om naar Madrid terug te keren.

On Saturday afternoon, His Britannic Majesty's brig Suriname, of 18 guns, captain Godfrey, sailed for the Main and Jamaica.

On Monday morning, His Danish Majesty's corvette Diana, of 20 guns, captain Krieger, sailed for La Guayra and St. Thomas. On leaving the harbour the Diana fired a salute, which was reciprocated in the usual manner.

On Sunday two brigs and four schoooners, passed this island to windward. They are understood to be the vessels which conveyed the troops composing the expedition of general La Torre, which we have before noticed had landed at Los Taques.

Accounts have reached this of Coro having once more changed hands, and is now in possession of the Royalists.

The Swedish hermaphrodite brig Alexander, S. Basil, master, from Jamaica, bound to this island, arrived at Aruba on the 6th inst. On the 20th ult. off Cape Tiburon, she fell in with the Patriot cruizer Josefa, John Mackenzie, commander, and was boarded from that vessel. The cargo of the Alexandet consisted chiefly of dry goods, and some other articles of merchandise; and, under the pretext of her papers being irregular, nearly the whole was taken out and shipped on board the Josefa, the property of one passenger having been alone respected, as also her cables, anchors, and provisions, leaving on board only half a barrel of rice, a bag of biscuit, half a barrel of pork, and some Indian corn; they even took the tumblers and wine glasses from the cabin. A passenger, named Robert Louis, a native of this island, states he had property on board the Alexander to the amount of sixteen hundred dollars, which was [illegible] informing him that his government might claim it. Three Spanish gentlemen passengers were carried prisoners on board the Josefa. After detaining the Alexander six days, she was allowed to proceed. It was the intention of the master to bear up for Jamaica, but he was informed by the commander of the Josefa, that should he fall in with her steering any other course than to Curaçao, he would shut up every soul on board in the hold and sink them. In addition to the above we have been informed that there were a great number letters on board, many of them with the English post mark on them, addressed to individuals in this island, which were all taken on board the Josefa, along with several files of newspapers, and not one of them returned.

About two o'clock yesterday morning, a privateer, under Columbian colours, cut out of Caracas Bay the Spanish schooners Esperanza and Fortuna, which had come to anchor there on Thursday, from Puerto Cabello. Several shots were fired from Fort Caracas at the boats of the privateer, but with what effect is not known, as it was dark at the time, and in consequence they succeeded in carrying out the two vessels. The greater part of their crews jumped over board, and swam ashore. It is to be regretted that both the men of war on this station are at present undergoing repairs. The Swallow will, however, be ready in a day or two to proceed to sea, and give protection to the coast.

"A letter dated Tunga November 10 says. "His excellency the President arrived at Bogota on the 19th October, after having paid a visit to many districts. The army of Guayaquil, under the command of general Sucre, had lately an action with a Spanish division, in the vicinity of that place, in which the latter was defeated. The resources from Cundinamarca are incalculable; and the greatest patriotism and enthusiasm reigns throughout these places.— The army that marched for Quito has disembarked at Giron, and would prosecute its march to the south, for the purpose of joining the battalion of Albion. General Santender, and two creols, natives of Quito and Socoro, have organized a force amounting to between 5 and 6000 men."

Another letter, dated Santa Martha December 15, contains the important intelligence of the whole of the isthmus of Panama having declared its independence of Spain on the 28th of November, by the voluntary voice of the people. General Cruz Murgeon having embarked at Panama, for the purpose, in conjunction with the Spanish authorities in Quito, to make an attack on Guayaquil, the people took advantage of his absence and declared themselves free.— This important news was received at Carthagena from Porto Bello, on the 11th December, by His Britannic Majesty's frigate Tribune.

FROM THE SPANISH MAIN.

In one of our former numbers we published a detailed account of the military events at Caracas in the months of May and June, which led to the expulsion of the Spanish government, and which we have been assured since, by an eye witness, to be literally correct. A gentleman just arrived from the Main has favoured us with the sequel to that account, which we now lay before our Readers; for although the principal facts are already known to the public, and the campaign may be said to be closed on the Main, the details which are therein communicated throw a good deal of light on the operations of the contending parties, and may not be uninteresting to our Readers.

General Morales being in possession of Caracas, detached colonel Pereyra with 1000 men in pursuit of Bermudes, who entrenched himself in the Rodeo, a defile on the other side of Guatire, which commands the great road. Pereyra found his antagonist too strongly posted to attack him there with any chance of success; he therefore contented himself with observing his movements. On the 30th of May Morales set out with the rest of his forces for Valencia, in order to form a junction with La Torre, who by this time had taken up a position on the Plains of Carabobo. A fews days elapsed at Caracas in inactivity. On the 8th of June capt. Aboy, who commanded a small Spanish column of 500 men at St. Lucia, was attacked by the Patriots, but he succeded in defeating them after an obstinate action, in which he was wounded. Upon this general Bermudes moved with nearly the whole of his force to St. Lucia, where he surprised the Spaniards and overthrew them with a great loss on the 13th of June, killing their commander Gonzales. Pereyra followed Bermudez, in order to bring on a general action with him; but by this movement the road to Caracas was left open. On the 18th a small number of Patriots, which Bermudez had left in the Rodeo, advanced towards Petares, which they entered, and in the night some skirmishing took place between them and a company of Spaniards, who were stationed at a place called Los Dos Caminos, a few miles from Caracas. The latter not being reinforced, retreated to the capital, where they learnt, that the civil and military governor had *valiantly* made his escape towards the Ajuntas, as soon as the first shots were heard at a distance, and they could do nothing but follow him thither, so that Caracas was a second time abandoned by the Spanish authorities. The national militia, composed of some merchants and shopkeepers, with their *gallant* colonel, (a merchant at Caracas, attacked by the military mania) expected to reap an ample harvest of glory, disbanded itself gradually in proportion as the danger increased, and betook themselves to flight on the road to La Guayra, with their valiant commander at their head, who on his arrival spread terror and consternation among the inhabitants, in consequence whereof every one hastened on board the ships, which sailed two days afterwards for Puerto Cabello. Caracas would this time have been exposed to the most imminent dangers, but for the firmness and energy with which the Cabildo, and principally the Alcalde Don Vicente Sarria, who with many other Spaniards remained behind, and acted on the occasion. The principal guard house was found deserted by the run away militiamen, who left their muskets behind loaded, and which the Regidores had themselves to put in a place of safety. The mob maintained itself quiet, dreading the re-appearance of Morales, and in fact the utmost order prevailed. On the 20th dispatches were received from Pereyra, at Baruta, advising his march to protect the capital, in consequence of which he took his position in Savana Grande. But shortly after it was known that Bermudez was advancing towards Caracas with a superior force, which induced Pereyra to post himself on the Calvario, a hill which commands the town on the western side. The most anxious expectation was raised and every thing done to induce the colonel to avert a combat in the streets of Caracas, which would have the most disastrous results; but to no purpose. Bermudez entered with his troops on the 23d June, in the morning; all the inhabitants shutting themselves up in their houses. Immediately afterwards the fire of musketry was heard, and the Patriots seen climbing up the hill; but now Pereyra ordered his soldiers to charge with the bayonet, who came down upon the former and drove them back in every direction. The fighting became general in the streets, lasting about an hour and a half, when victory was decided in favour of the Spaniards. The Patriots suffered considerable loss, nearly 300 prisoners, amongst whom five officers. On both sides there were about 20 killed. The streets leading to the road of Chacao was strewed with muskets; 500 were collected on the following day, together with 2 pieces of artillery and 16 chests of ammunition. Pereyra pursued them as far as Petare, and was prepsring to follow up his success, when news arrived of the defeat of the Spaniards at Carabobo. He now waited a few days at Caracas, and then took the road to Carayaca on the coast, in expectation of vessels being sent to him from Puerto Cabello, to take him and his troops off, no other road being open to him; but after a fatiguing march, *being entirely abandoned by the general in chief, and left to shift for himself*, he could only with difficulty reach La Guayra, pursued by a division of Bolivar's troops, who came from Valencia. Here no resource remained, but to capitulate, which was done on the most honorable terms to him, being allowed to embark for Puerto Cabello with such of his troops as would follow him, on board a squadron of French ships of war, which had arrived the day previous at La Guayra, obliging himself not to serve again in this war.

The whole country thus fell into the hands of the Patriots, who immediately established their government in all parts, and celebrated the event with great rejoicings. The President, Bolivar, in company with general Paez arrived in Caracas in the night of the 29th, quite privately, and on the following morning received the congratulations of the inhabitants.

LONDON.

November 3.—A grand boar hunt took place in Hanover during the king's visit, which he attended. Thirty five victims fell, without making any resistance.

The deputation of the States of the kingdom of Hanover, were introduced to the king on the 11th of October. In answer to the address of count Munster, who presented the deputation, the king spoke as follows:—

"I feel the greatest joy at finding myself in the midst of my faithful German subjects, and receive with peculiar pleasure, from this deputation of the General States of the kingdom, the assurance of their respect and love for my person, and my royal house, of which I have already received so many affecting proofs. In the same manner as my endeavours have always been directed to the good of the country, I also expect, with pleasing confidence from you, that your endeavours will continue, as to my satisfaction they have hitherto been, to be directed to the same object."

When the yacht was endeavouring to double the Lands End (on the return of the king from Ireland) the weather was terrific; it blew a hurricane, and seemed setting in. Sir Charles Paget told the king that he would not be answerable for the consequences of persevering. His majesty said, "Paget, do nothing but what is right; act as you would do if I were not here."

In altering the course to run for Milford, a thick fog came on, and it was impossible to see a ship's length; the gale increased, and sir Charles, naturally anxious in having a charge so precious in his care as our beloved king, again felt it his duty to state the danger in which he thought the vessel. His majesty received the communication with the greatest coolness, and again desired him not to think about him.

Still the weather grew worse, and while the yacht was under bare poles, or nearly so, a sea struck her wheel, and unshipped her tiller ropes; to any person acquainted with nautical matters this occurrence, in a storm, needs no remark; and sir Charles felt it his duty (not able himself to quit the deck) to dispatch an officer to report the accident to the king. "Tell Paget," said the monarch, "that I am quite satisfied in having as gallant and skilful officers, and as active a crew as Europe can produce—for the rest we must rely upon Providence."

Similar fortitude and presence of mind marked his majesty's conduct in his short excursion to Calais: when the yacht arrived off that port, it was blowing hard, with a heavy sea running, the waves rolling in struck her on the weather side, and dashed furiously over her quarter deck. It was reported, as his majesty's barge was not arrived, and no means of ensuring a safe landing were at hand, they must stand out to sea for the night. The king asked if there was no French boat; a French fishing boat was dancing before the yacht at the moment; the people offered their services. Sir Edmund Nagle and sir Charles Paget (both experienced naval officers) wished to deter his majesty from going, but he called to the Frenchmen in their own language, and asked them if they could carry him safe ashore; they affirmed that they could: upon which his majesty, turning with a smile to his nautical attendants, said," Come—I am quite sure you don't mind a ducking;" and instantly went down the side—they of course followed.

The boat having got entangled in some ropes which were adrift, a sea completely washed the whole crew. Sir Charles Paget, alarmed for the king, was about to seize the helm, when the king, touching his arm, said, "Be quiet, my good friend, leave the Frenchmen to manage their own boat in their own way, and I'll be bound for them, they shall land us safe."

They however struck three times on the bar, and were very nearly swamped.

A new Firman is said to have been issued by the Grand Signior, in which he openly charges 'Perfidious Russia,' with being the author of all the troubles in Greece and Moldavia. To her money and her secret intrigues he attributes all the insurrections, which have taken place against his power, and he calls upon his "faithful Musselmans to be day and night on their guard and in arms, that their perfidious enemy may not surprize them." He states that his eyes have been opened by the demand of Russia, that the Greeks should be made independent, and he expresses himself ready "to support a war, however long or sanguinary it may be," rather than to accede to the concessions required. By some it is said that no such document has been issued; and other accounts say that the Grand Signior was induced by the British Minister to recall it soon after it was issued.

According to some accounts, the military forces of the Greeks amount to 28.000 men, of whom there can be scarcely 10,000 well armed. The generals calculate the total of their troops at 80,000.

It was stated in Paris papers that lord Strangford the English ambassador at Constantinople, has assumed too high a tone in his diplomatic correspondence with Russia, which, it appears, the latter power did not relish. Prince Metternich had paid a visit to the king at Hanover, to procure a more moderate course.

We inserted a paragraph yesterday, estimating the population of the British empire (including under that name its colonies and possessions in America, the West Indies, the East Indies, on the coast of Africa, &c) at 95,220,000 souls. The Russian, the next highest in the scale of civilised nations, contains 50,000,000; France, about 30.000.000; and Austria an equal number. The Roman empire, in all its glory, contained 120,000,000, one half of whom where slaves. When we compare its situation with that of the British empire, in wealth, resources, and industry, the arts, sciences, commerce, and agriculture, the preponderance of the latter in the scale of nations and of empires, is great and most remarkable.

The tonnage employed in the merchant service is about 2.640.000 tons for Great-Britain; the exports 51.000.000*l.* (including 11,000,000*l.* foreing and colonial) and imports 36,000,000.—The navy during the last war consisted of one thousand ships of war: the seamen at present in the merchant service are about 174.000; the gross revenue of the state 57,000.000*l.* The capital of the empire contains 1,200,000 persons, the same number which Rome contained in the days of her greatest strength. The value of fixed or landed property in Great Britain, as calculated by Mr. Pitt, in 1797, was 1,600.000,000*l.* and it may now be fairly taken at 2.000,000,000*l.* The cotton manufactores of the country are immense, and reach, in the exports, to 20,000,000*l.* nearly one-half of the whole.—In short, taking every thing into consideration, the British empire, in power and strength, may be stated as the greatest that ever existed on earth, as it far surpasses them all, in knowledge, moral character, and worth. On her dominions the sun never sets; before his evening rays leave the spires of Quebec, his morning beams have shone three hours on Port Jackson, and while sinking from the waters of Lake Superior, his eye opens upon those of the Ganges.

Letters of administration of the personal estate and effects of the late Christophe, king of Hayti, were on the 3d instant, granted by the Prerogative Court, to his widow and relict, residing at Osborne's hotel in the Adelphia.—The property within the Diocese of the Archbishop of Canterbury was sworn under 9,000*l.*

SPAIN.

The intelligence from Madrid is to the 8th of October, and from Barcelona to the 1st.

The Cortes are constantly engaged in discussing the important plan of the new division of the Spanish territory.

Every precaution is taken to prevent the introduction of the fever into the capital. The strictest regulations are established at the gates to prevent any persons or effects entering the city, without the most accurate examination of their passports, &c.

It is also resolved to publish a regular statement of the deaths, &c. in the hospitals of Madrid, in order to counteract the reports which malice or credulity may spread.

The fever still rages to a great extent. The following is the report of the fever, September 29, in Barcelona, Barcelonetta, and the hospital of the Seminary:—

Sept.	Remaining.	New Cases.	Cured.	Deaths.
25	400	120	13	76
26	431	118	26	62
27	461	69	13	62
23	455 of whom 114 are convalescent.			

The intelligence from this afflicted place, through the French papers, is several days later. The ravages of the fever were such, that in three days (the 3d, 4th, and 5th October) 1000 persons died. Whole days were occupied in conveying away the dead bodies. Every house was a place of desolation and mourning. The authorities had decided, that the inhabitants of Barcelona should quit the city to encamp in the vicinity. The children under the age of twelve did not seem to feel the influence of the contagion; but the greater part of them, deprived of their parents, were in the most dreadful state of misery, and could only look to the government for support. The ravages of the disorder are still more dreadful at Tortosa, where almost all the men are dead. To add to the horror of the scene, provisions, it is stated, begin to fail at Barcelona.

An order has been expedited by the Spanish government to count de Revillagigedo, envoy at Lisbon, in the quality of ambassador extraordinary, to return to Madrid.

FRANCE.

Paris dates are to the 19th October. On that day the viscount de Ru...t, was condemned to death, for the assassination of general Dujean. The archbishop of Paris was at the point of death

A telegraph to communicate mercantile information, is to be established from Paris to the principal sea ports. Communications may be made by night as well as by day. News from Bordeaux to Paris, will be communicated in five minutes.

It is stated in the French papers, that it is not the yellow fever, but the cholera morbus, that prevails at Legborn, and was brought by a ship from Batavia